1000319483669

ikt. szám:	FPH066 /111 - 5 /2026
tárgy:	Költségvetés felülvizsgálatával kapcsolatos törvényességi felhívásra adott válasz
előkészítő:	Jogi Főosztály

Előterjesztés

a Közgyűlés részére

Tisztelt Közgyűlés!

Budapest Főváros Kormányhivatala (a továbbiakban: kormányhivatal) a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mötv.) 132. § (1) bekezdésének a) pontjában biztosított felügyeleti jogkörében, az Mötv. 132. § (3) bekezdésének a) és b) pontja alapján vizsgálta Budapest Főváros Önkormányzata Közgyűlésének a Budapest Főváros önkormányzata 2026. évi összevont költségvetéséről szóló 32/2025. (XII. 30.) önkormányzati rendelet (a továbbiakban: költségvetési rendelet), valamint az önkormányzati rendeletét Budapest Főváros Önkormányzata 2026. évi összevont költségvetésének ütemezett felülvizsgálatáról szóló 33/2025. (XII. 30.) önkormányzati rendelet (a továbbiakban: felülvizsgálati rendelet) jogszerűségét. E vizsgálat alapján BP/2800/00141-1/2026. számon törvényességi felhívással fordult a Fővárosi Közgyűléshez (*1. számú melléklet*).

I. A törvényességi felhívás tartalma

Mindenekelőtt kiemelendő, hogy bár a törvényességi felhívás a felülvizsgálati rendeleten felül formailag kifogásolja a költségvetési rendeletet, azonban annak vonatkozásában érdemi érvet nem hoz fel. Az állandó bírói gyakorlat szerint ilyen esetben, érdemi jogi kifogás hiányában, a költségvetési rendelet bírósági megtámadására ismételt törvényességi felhívás kiadása nélkül érdemben nincs lehetőség. A felülvizsgálati rendelettel szemben előadott kifogások három pontban foglalhatóak össze az alábbiak szerint:

I.I. A Fővárosi Közgyűlés érdemi, normatív tartalom nélküli rendeletet alkotott

A kormányhivatal kifogásolja, hogy a Közgyűlés egy olyan kötelezettséget – a saját maga számára előírt költségvetési felülvizsgálatot – szabályozott rendelet formájában, amelyet a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Jat.) alapján álláspontja szerint kizárólag normatív határozat formájában

lehetett volna megtenni. A Jat. ugyanis szerinte egyértelműen kimondja, hogy a képviselő-testület saját tevékenységét és cselekvési programját normatív határozatban szabályozza, nem rendeletben. Emellett a kormányhivatal szerint az éves felülvizsgálati kötelezettség amúgy is következik magasabb szintű jogszabályokból, tehát a rendelet egy már létező kötelezettséget ismétel meg feleslegesen, ami a Jat. párhuzamos szabályozást tiltó előírásába is ütközik.

I.II. Az éves költségvetés elvének sérelme

A kormányhivatal második kifogása a rendelet 2026. július 1-jén hatályba lépő 2. §-a, amely kimondja, hogy ezen a napon az Ör. hatályát veszti. Ez azt jelenti a kormányhivatal szerint, hogy ha a Közgyűlés addig nem alkot új, módosított költségvetést, vagy e rendelkezést nem helyezi hatályon kívül, a fővárosnak az év második felére nem lesz érvényes költségvetése.

A kormányhivatal szerint ez több szempontból is törvénysértő. Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (továbbiakban: Áht.), az Mötv. és a köztársasági megbízottak, valamint egyes centrális alárendeltségű szervek feladat- és hatásköreiről szóló 1991. évi XX. törvény (a továbbiakban: Hatásköri tv.) együttesen egyértelműen előírják, hogy a helyi önkormányzatnak egész naptári évre szóló költségvetési rendelettel kell rendelkeznie, nem pedig csak félévre. Az az érv, hogy ez csupán a "működőképesség időleges fenntartását" szolgálja, a kormányhivatal szerint nem fogadható el, hiszen éppen a folyamatos, megszakítás nélküli gazdálkodás szavatolása lenne az önkormányzat kötelezettsége. A hivatal az Mötv. jóhiszemű joggyakorlást előíró 9. §-ára és az Alkotmánybíróság vonatkozó határozatára is hivatkozik: egy jogintézményt nem lehet a rendeltetésétől eltérő célra felhasználni.

I.III. Az előterjesztésre vonatkozó eljárási szabályok megsértése

A harmadik kifogás eljárási természetű. A kormányhivatal szerint a Fővárosi Közgyűlés saját, a Budapest Főváros Önkormányzata Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 1/2020. (II. 5.) önkormányzati rendelete (továbbiakban: SZMSZ) megköveteli, hogy az előterjesztések tartalmazzanak minden olyan tényt és információt, amely a megalapozott döntéshez szükséges. A kormányhivatal – a Kúria vonatkozó ítélkezési gyakorlatára támaszkodva – azt állítja, hogy a vizsgált előterjesztés egyáltalán nem utalt arra, hogy a benne foglaltak ellentétesek az éves költségvetés törvényi elvével. Ezt súlyosbítja, hogy a főjegyző sem hívta fel erre a figyelmet, noha erre az Mötv. alapján kötelezettsége lett volna, és a főpolgármester is megszavazta a rendeletet, holott évtizedes önkormányzati tapasztalataival tisztában kellett lennie a szabályozási hiányossággal.

II. A Fővárosi Önkormányzat álláspontja

A Fővárosi Önkormányzat a törvényességi felhívásban foglaltakkal az alábbiak szerint nem ért egyet.

II.I. A költségvetési rendelet felülvizsgálatára vonatkozó kötelezettséget és az ezt garantáló, hatályvesztést előíró rendelkezést szükségszerűen jogszabályban kell előírni

Mindenekelőtt szükséges rámutatni arra, hogy a kormányhivatal maga sem vitatja, hogy a felülvizsgálati rendelet 1. §-a normatív tartalommal rendelkezik. Kifogása kizárólag formai természetű: azt állítja, hogy e normatív tartalom jogszabály helyett közjogi szervezetszabályozó eszközben, azaz normatív határozatban lett volna rögzítendő, másrészt, hogy a felülvizsgálatot más jogszabály egyébként is előírja. Ez az önmagában is figyelemre méltó körülmény szűkíti a jogsértés esetleges megállapíthatóságának körét: a Fővárosi Közgyűlés nem normatív tartalom nélküli rendeletet alkotott, hanem – a Kormányhivatal álláspontja szerint – rosszul választott a jogforrási eszközök közül. A kormányhivatal ezen első érve azonban nem megalapozott.

A kormányhivatal a Jat. 23. § (2) bekezdésére hivatkozva állítja, hogy a Közgyűlés saját tevékenységét kizárólag normatív határozatban szabályozhatja. A Jat. 23. § (2) bekezdése azonban úgy rendelkezik, hogy a helyi önkormányzat képviselő-testülete normatív határozatban „szabályozhatja" saját tevékenységét és cselekvési programját. A „szabályozhatja" szófordulatból nem következik kizárólagosságra vonatkozó előírás: e rendelkezés a normatív határozat lehetőségét biztosítja, nem pedig rendeletalkotási tilalmat jelent. Különösen igaz ez azokban az esetekben, amelyekben a szabályozásnak külső jogalanyokra is kiható normatív tartalma van. A felülvizsgálati rendelet 1. §-a ugyanis nem pusztán belső cselekvési programot rögzít: a 2026. évi összevont költségvetési rendelet kötelező felülvizsgálatának előírása közvetlenül hat az Önkormányzat intézményeire, és mindazoknak a jogalanyoknak a jogaira és kötelezettségeire, akiknek az Önkormányzattal, intézményeivel vagy az Önkormányzat általa finanszírozott egyéb szervezetekkel bármilyen jogviszonyban állnak. Egy ilyen, külső jogalanyok helyzetét is érintő kötelezettség rögzítése nem szorítható be a belső szervezeti határozat kereteibe.

Az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdése két jogalkotási eszközt különít el egymástól: az a) pont szerint a helyi önkormányzat rendeletet alkot, a b) pont szerint pedig határozatot hoz. E két forma nem egymást helyettesítő, hanem egymást kiegészítő eszköz, amelyek között a határvonalat az dönti el, hogy az adott aktus jogalkotási tárgykört érint-e, vagy csupán a testület belső ügyeinek normatív rendezésére vagy egyedi döntéseinek rögzítésére szolgál. Ugyanezen cikk f) pontja kimondja, hogy a helyi önkormányzat a helyi közügyek intézése körében törvény keretei között meghatározza költségvetését, és annak alapján önállóan gazdálkodik. A Kúria Önkormányzati Tanácsa a Köm.5.009/2013/3. számú határozatában elvi éllel rögzítette, hogy *„az önkormányzat legfontosabb közhatalmi tevékenysége a rendeletalkotás, az önkormányzati autonómia a rendeletalkotás útján teljesedhet ki."* A költségvetés az önkormányzat létének, gazdálkodásának, működésének és ezeken keresztül a helyi közügyek intézésének alapja. Ebből az következik, hogy a költségvetés meghatározása – ideértve annak felülvizsgálatát és esetleges módosítását – szükségszerűen rendeletalkotási tárgykör.

E megállapítást erősíti az Alkotmánybíróság 124/2008. (X. 14.) AB határozata, amely szerint a jogalkotói hatásköröket kizárólag az Alaptörvényben lehet biztosítani, és ez a hatáskör kiterjed a jogszabály elfogadására, módosítására, valamint a jogszabály érvényességéhez szükséges beleegyezési jog gyakorlására egyaránt. Ebből következik, hogy egy önkormányzati rendelet – jelen esetben a költségvetési rendelet – tartalmát kötelező erővel érintő döntést nem lehet képviselő-testületi határozatként meghozni. A költségvetési rendelet felülvizsgálatának határozatban történő előírása azzal járna, hogy a jogszabály

tényleges tartalmát befolyásoló kötelezettség, amelynek elmulasztása hatályvesztéssel jár, egy jogszabályon kívüli körbe kerülne, amely megkerülné a rendeletalkotás szabályait.

Megjegyzendő, az Mötv. 53. §-a – amely e vonatkozásban a Jat-hoz képest különös szabályokat állapít meg – kifejezetten úgy rendelkezik, hogy a közgyűlés működésének részletes szabályairól rendeletet alkot. Hasonlóképpen, mind az Mötv. 11. §-a, mind az Áht. 5. §-a és 14. alcíme is kifejezetten úgy rendelkezik, hogy a helyi önkormányzat költségvetését rendeletben kell szabályozni.

A kormányhivatal emellett arra is hivatkozik, hogy a felülvizsgálati rendelet indokolatlan párhuzamos szabályozást valósít meg, mivel az Áht. 34. § (4) bekezdése és a Hatásköri törvény 138. § (1) bekezdés d) pontja már törvényi szinten előírja a felülvizsgálati és módosítási kötelezettséget. Ez az érv sem megalapozott.

A Jat. 3. §-ának párhuzamos szabályozást tiltó rendelkezése azokra az esetekre vonatkozik, amelyekben egy jogszabály egy másik jogszabállyal tartalmilag azonos, ahhoz képest semmilyen többlettartalmat nem tartalmazó rendelkezést állapít meg.
A felülvizsgálati rendelet 1. §-a azonban nem az Áht. általános negyedéves felülvizsgálati kötelezettségét ismétli meg. Az Áht. 34. § (4) bekezdése meghatározza azt a kört, amelyben a kötelező felülvizsgálatot el kell végezni. Ez pedig a törvény szövege szerint az előirányzat-módosítás, előirányzat-átcsoportosítás átvezetésének biztosítására szolgál. A felülvizsgálati rendelet azonban nem ezt biztosítja, hanem a szolidaritási hozzájárulás és a kormányzati elvonások miatti, nehezen fenntartható éves költségvetés teljes körű felülvizsgálatát.

Tekintettel arra, hogy az Áht. szerinti negyedéves felülvizsgálat és a felülvizsgálati rendelet szerinti felülvizsgálat funkciója eltér, így a két rendelkezési szabályozási tárgya nem egyezik. A felülvizsgálati rendelet szerinti felülvizsgálatra szabály az önkormányzati rendeleten kívül nem létezik, így az nem is ütközhet más jogszabályba, így az Áht-ba sem.

A kormányhivatal kifogásolja a felülvizsgálati rendelet 2. §-ában foglalt, a költségvetési rendelet 2026. július 1-jei hatályvesztését kimondó rendelkezést is. Ugyanakkor e rendelkezés a Jat. 12. § (1) bekezdése alapján kifejezetten megengedett jogalkotási technikát alkalmaz: a jogrendszer ismeri és jogszerű eszközként kezeli azt a megoldást, amelynek értelmében valamely hatályon kívül helyező rendelkezés egy meghatározott jövőbeli időponthoz kapcsolódik. A Jat. 6. § (1) bekezdése pedig kifejezetten előírja, hogy a hatályvesztés időpontjának meghatározása esetén rögzíteni kell a hatályvesztés naptári napját, vagy azt valamely jövőbeli feltétel bekövetkeztének időpontjához kell kötni.

Ezen túlmenően a 2. §-ban foglalt hatályvesztési klauzula funkcióját tekintve nem a költségvetési rendelet tényleges megszüntetésére, hanem a felülvizsgálat elvégzésének garanciális biztosítására irányul. A Fővárosi Közgyűlés a felülvizsgálat sikeres elvégzése esetén – 2026. július 1-jét megelőzően – a módosított költségvetési rendelettel egyidejűleg maga helyezheti hatályon kívül a 2. §-t, megakadályozva ezáltal az automatikus hatályvesztést. A Jat. 14. § (1) bekezdéséből következik, hogy a módosító vagy hatályon kívül helyező rendelkezés visszavonása esetén az eredeti költségvetési rendelet érintetlenül, teljes naptári éves

hatállyal marad fenn. A hatályvesztési klauzula tehát nem az éves költségvetés elvét sérti, hanem a Jat. által ismert eszközrendszer keretei között a felülvizsgálat elvégzésére kényszerítő jogalkotói garanciát valósít meg.

A kormányhivatal hivatkozik az Alkotmánybíróság 31/1998. (VI. 25.) AB határozatára, amely szerint alkotmányellenes az olyan rendelkezés, amelyben a jogalkotó valamely jogintézményt nem annak jogrendszeren belüli rendeltetése szerinti célra használt fel. E hivatkozás azonban a jelen ügyre alkalmazva nem állja meg a helyét. A felülvizsgálati rendelet nem egy alkotmányos jogintézményt von el eredeti rendeltetésétől: a Jat. által kifejezetten megengedett, jövőhöz kötött hatályvesztési technikát alkalmazza annak érdekében, hogy – a Kormány egymást követő fiskális intézkedései, így a szolidaritási hozzájárulás emelése és az iparűzési adó elvonása által előidézett kiszámíthatatlan pénzügyi környezetben – biztosítsa a költségvetési rendelet tényleges és időszerű felülvizsgálatát. Ez törvényes és arányos jogalkotói reakció, nem rendeltetésellenes joggyakorlás.

Fentiekre tekintettel a felülvizsgálati rendelet önálló normatartalommal rendelkezik, amelyre tekintettel nem ütközik magasabb szintű jogszabályba.

II.II. Az éves költségvetés elve arra irányuló kötelezettség, hogy a költségvetési rendelet – az átmeneti költségvetési rendelet kivételével – a január 1-től december 31-ig tartó időszakra vonatkozó módon határozza meg a költségvetés tartalmát. Ezt a költségvetési rendelet teljesíti.

A kormányhivatal második kifogásának lényege az, hogy a helyi önkormányzatnak az egész naptári évre érvényes és hatályos költségvetési rendelettel kellene rendelkeznie, és e kötelezettséget a felülvizsgálati rendelet 2. §-ában foglalt hatályvesztési klauzula sérti. Ez az értelmezés azonban az éves költségvetési elv tartalmát szükségtelenül kiterjeszti, és annak megsértéséhez olyan jogkövetkezményeket fűz, amelyeket a hivatkozott jogszabályok nem támasztanak alá.

A helyi önkormányzatok költségvetése az államháztartás rendszerébe tartozik, annak szerves részét alkotja. Az Áht. 4. § (1) bekezdésének az a fordulata azonban, miszerint „a költségvetés végrehajtásának éve megegyezik a naptári évvel", kizárólag azt a gazdálkodási és tervezési alapelvet rögzíti, hogy az egyes költségvetési évben realizálódó bevételek és kiadások elszámolása, végrehajtása a január 1-jétől december 31-ig terjedő időszakhoz igazodik. E rendelkezés tehát a gazdálkodás időbeli keretrendszerét határozza meg: azt mondja meg, hogy az előirányzatok teljesítése és elszámolása melyik naptári évhez kapcsolódik – nem pedig azt, hogy a költségvetési rendelet belső szerkezete milyen jogalkotási eszközöket tartalmazhat, vagy hogy maga a rendelet milyen módon helyezhető hatályon kívül.

A költségvetési rendelet az Áht. 5. § (1) bekezdésének megfelelően a teljes 2026. évi bevételi és kiadási előirányzatokat határozza meg: hatálya – a felülvizsgálati mechanizmustól függetlenül – a teljes 2026. naptári évre kiterjed.

A Kormányhivatal érvelése figyelmen kívül hagyja azt az alapvető normatani összefüggést, hogy a felülvizsgálati rendelet 2. §-a nem a költségvetési gazdálkodás tényleges megszakítására, hanem a

felülvizsgálat elvégzésének kikényszerítésére irányuló garanciális eszköz és mint olyan a 2024. évi önkormányzati választások során elnyert, közvetlen demokratikus legitimációval rendelkező közgyűlés politikai realitását tükrözi.

A szabályozás logikája a következő: ha a Fővárosi Közgyűlés a felülvizsgálatot határidőre elvégzi és a szükséges módosításokat megteszi, akkor a módosított költségvetési rendelettel egyidejűleg a 2. §-t is hatályon kívül helyezi, és az automatikus hatályvesztés elmarad.

Amennyiben tehát a Fővárosi Közgyűlés 2026. július 1-jét megelőzően hatályon kívül helyezi a felülvizsgálati rendelet 2. §-át – akár önállóan, akár az elfogadott módosított költségvetési rendelet részeként –, a költségvetési rendelet teljes naptári éves hatállyal változatlanul fennmarad. Az éves elv sérelme tehát nem szükségszerű és nem automatikus következménye a felülvizsgálati rendeletnek: az még a kormányhivatali értelmezésnek megfelelő módon is kizárólag akkor állna be, ha a Közgyűlés a felülvizsgálatot elmulasztja, vagy a 2. §-t nem helyezi hatályon kívül.

Az éves költségvetési elvet a kormányhivatal úgy értelmezi, mintha az megkövetelné, hogy a naptári év folyamán a hatályos költségvetési rendelet módosítása, hatályon kívül helyezése, vagy más aktussal való összekapcsolása tilos lenne. Ez az értelmezés azonban ellentmond a jogrendszer saját belső logikájának. Az Áht. 34. § (4) bekezdése maga írja elő, hogy az önkormányzat a költségvetési rendeletét negyedévente – az első negyedév kivételével – köteles felülvizsgálni és szükség esetén módosítani. A Hatásköri törvény 138. § (1) bekezdés d) pontja ugyanígy kötelezővé teszi a módosító rendeletek megalkotását. Ha az éves elv valóban azt kívánná meg, hogy a költségvetési rendelet egy naptári éven belül módosíthatatlan és feltétel nélküli hatállyal bírjon, e törvényi rendelkezések értelmezhetetlenné válnának – hiszen a módosítás, a felülvizsgálat és adott esetben a részleges hatályon kívül helyezés szükségszerűen beletartozik a jogszerű éves gazdálkodás eszköztárába.

Ebből az is következik, hogy az éves elv nem a jogalkotási eszközök változatlanságát, hanem a gazdálkodás időbeli folyamatosságát védelmezi: azt, hogy az önkormányzat az adott naptári évben mindenkor rendelkezzen hatályos előirányzatokkal. Ez a követelmény a felülvizsgálati rendelet által nem sérül, hiszen a költségvetési rendelet előirányzatai a felülvizsgálat lezárásáig – sőt, a 2. § esetleges hatályon kívül helyezéséig – teljeskörűen hatályban maradnak. Ezen felül az Áht. 25. §-a kifejezetten számol azzal a lehetőséggel, hogy lehetséges olyan helyzet, amikor az adott költségvetési évben egy önkormányzatnak nincs költségvetése, és meghatározza az ez esetben követendő eljárásrendet, sőt az Áht. kifejezetten azzal számol, hogy a költségvetési év elején az önkormányzatoknak rendszerint nincsen éves költségvetése. Nincs olyan rendelkezése a kormányhivatal által hivatkozott egyik jogszabálynak sem, amely egy ilyen helyzet esetleges évközbeni fennállását kizárná.

Fentiekre tekintettel a felülvizsgálati rendeletnek a költségvetési rendelet hatályvesztését előíró puszta rendelkezése nem sérti az éves költségvetés elvét.

II.III. A főjegyzői tájékoztatási kötelezettsége nem terjed ki arra, hogy a kormányhivatal által elvárt, egyébként téves jogértelmezés lehetőségéről a Közgyűlést tájékoztassa.

A Kormányhivatal kifogásolja, hogy a főjegyző az Mötv. 81. § (3) bekezdés e) pontján alapuló jelzési kötelezettségének nem tett eleget, és nem hívta fel a Közgyűlés figyelmét az előterjesztés állítólagos jogszabályba ütköző jellegére. E kifogás azonban két okból sem fogadható el.

Egyrészt, a főjegyző jelzési kötelezettsége feltételezi, hogy az előterjesztés valóban magasabb szintű jogszabályba ütközik. Ahogyan azt az 1. és 2. ponttal szembeni érvelésben részletesen kifejtésre került, a felülvizsgálati rendelet sem formai, sem tartalmi szempontból nem sérti az Alaptörvényt, az Áht.-t, az Mötv.-t vagy a Jat.-t.

Másrészt, a főjegyző jelzési kötelezettsége nem érinti a Közgyűlés által elfogadott rendelet érvényességét. A hazai közigazgatási jogban és a Kúria gyakorlatában nem érvényesül az az elv, hogy egy elfogadott önkormányzati rendelet pusztán azért válik törvényellenessé, mert a jegyző a döntéshozatal előtt esetleg nem jelezte annak esetleges aggályosságát.

Megjegyzendő, hogy a kormányhivatal a törvényességi felhívásában úgy fogalmaz, mintha a főjegyző egyáltalán nem tett volna törvényességi észrevételt, ám ez tényszerűen nem állja meg a helyét. A főjegyző ugyanis a képviselői módosító indítvánnyal kapcsolatban tett észrevételt, amelyben jelezte, hogy a módosító javaslat 1. mellékletében található rendelettervezet – a Jat. 18. § (1)-(3) bekezdésében foglaltakkal ellentétben – preambulumot nem tartalmaz.

A kormányhivatal hivatkozik az SZMSZ 21. § (4) bekezdésére, amely szerint az előterjesztéseknek tartalmazniuk kell mindazokat a tényeket, körülményeket és adatokat, amelyek a megalapozott döntés meghozatalához szükségesek. E rendelkezés helyes értelmezése azonban nem vezet a Kormányhivatal által levont következtetésre.

Az előterjesztési követelmény célja az, hogy a döntéshozó testület tagjai az előterjesztésből megismerhessék a döntés tárgyát, indokait és várható következményeit. Ez azonban nem jelenti azt, hogy az előterjesztőnek minden egyes lehetséges jogi aggályt – különösen olyanokat, amelyek vitatottak vagy éppen nem megalapozottak – fel kellene sorolnia. Az előterjesztés az éves felülvizsgálat célját, indokát és a hatályvesztési klauzula garanciális funkcióját egyértelműen tartalmazta.

A Kúria Kfv.V.37.565/2024/9. számú határozatára való hivatkozás szintén nem erősíti meg a Kormányhivatal álláspontját. E döntés valóban kimondja, hogy az előterjesztés tartalmi hiányossága jogszabálysértésnek minősülhet, és hogy az önkormányzati rendeletalkotási eljárás során a helyi szabályokat is be kell tartani. Jelen esetben az előterjesztés az SZMSZ által megkövetelt tartalmi elemeket – a döntés tárgyát, indokát, a szabályozás célját – tartalmazta. Az előterjesztési kötelezettség megsértése kizárólag akkor állapítható meg, ha olyan lényeges tény vagy körülmény hiányzott, amely nélkül a Közgyűlés tagjai nem lehettek képesek megalapozott döntést hozni. Ez a feltétel a jelen ügyben nem teljesül: a rendelet elfogadásának indoka – a

bizonytalan fiskális környezetben szükségessé vált kötelező felülvizsgálat garanciális rögzítése – kellő részletességgel megjelent az előterjesztésben.

Kiemelést érdemel, hogy a felülvizsgálati rendeletet nem polgármesteri, hanem képviselői előterjesztés alapján fogadták el. A képviselői előterjesztések és módosító javaslatok tekintetében az SZMSZ és az Mötv. rendelkezései eltérő, enyhébb tartalmi követelményeket érvényesítenek a polgármesteri vagy bizottsági előterjesztésekhez képest, hiszen a képviselői jogok – ideértve a módosító javaslatok benyújtásának jogát – az önkormányzati autonómia és a demokratikus döntéshozatal alapját képezik. E jog korlátozása, így különösen az, hogy egy képviselői módosító javaslat csak akkor fogadható el, ha az tételes jogi aggályokat sorol fel és azokra cáfolatot ad, indokolatlanul szűkítené a képviselői jogok terjedelmét, és ellentétes lenne az Alaptörvény 32. cikke által védett önkormányzati autonómia tartalmával.

Mindezek alapján a felülvizsgálati rendelet elfogadása során eljárási szabálysértés sem történt.

Fentiekre tekintettel javaslom, hogy a Fővárosi Közgyűlés az előterjesztés II. részében kifejtettek alapján a Kormányhivatal tárgyi törvényességi felhívásában foglaltakkal ne értsen egyet.

Kérem a Tisztelt Közgyűlést az előterjesztés megtárgyalására és az alábbi döntés meghozatalára:

Határozati javaslat

A Fővárosi Közgyűlés úgy dönt, hogy

a Budapest Főváros Kormányhivatala BP/2800/00141-1/2026. számú törvényességi felhívásában foglaltakkal nem ért egyet. Felkéri a főpolgármestert, hogy erről tájékoztassa Budapest Főváros Kormányhivatalát.

határidő: azonnal
felelős: főpolgármester

Határozathozatal módja: A határozat meghozatalához egyszerű szavazattöbbség szükséges.
Kelt Budapesten, a minősített elektronikus aláírásba foglalt időbélyegző szerinti időpontban.

Karácsony Gergely
Főpolgármester

Láttam:
LÁTTAM dr. Számadó Tamás főjegyző
dr. Számadó Tamás
főjegyző

melléklet:
1. Budapest Főváros Kormányhivatalának BP/2800/00141-1/2026. szám számú törvényességi felhívása